

Jarošovští školácci soutěží.....

S přicházejícím jarem se na mnoha školách naplno rozjely i sportovní soutěže. Nejinak tomu bylo v letošním roce i u nás.

Turnaj v miniházené

Svátek práce oslavila dvě družstva kroužku miniházené na turnaji v Jindřichově Hradci. Za mohutné podpory rodičů, kteří děti přivezli a během jednotlivých zápasů oceňovali skvělé výkony svých ratolestí hlasitým potleskem a výkřiky chvály (přičemž někteří tatínkové stačili z tribuny udávat i teoretické rady hodné reprezentačního trenéra), dosáhla naše družstva výborných výsledků. Družstvo mladších vybojovalo nádherné 1. místo, starší skončili na pěkném 5. místě. Oběma získaným diplomům jsme vyhradili místa na nástěnce v šatně školy. V konkurenci velkých škol, kde má miniházená své místo již několik let, se žáci naší školy neztratili, přestože začali s tréninkem teprve v říjnu loňského roku. Poděkování tedy patří všem „miniházenkářům“ i jejich rodičům a především pak „trenérce“ – paní učitelce Janě Dvořákové, díky níž objevily děti krásu tohoto sportu a mohly zažít pocity „velkých turnajů“.

Vybíjená

Stejně jako v předchozích letech se i letos žáci naší školy zúčastnili turnaje ve vybíjené. Paní učitelky vybraly nejsilnější (tedy do úderu), nejmrštnější a ve střelbě nejpresnější hráče a do soutěže se tak mohla postavit dvě smíšená družstva – mladší a starší chlapci a děvčata společně. Všechny zápasy se odehrály pod širým nebem na Tyršově stadionu v Jindřichově Hradci a vězte, že si Jarošovští nevedli vůbec špatně. I když v družstvech soupeřů byli samí chlapci, naši kluci se statečnými děvčaty se jich nezalekli a předvedli se v plné parádě. Jak by ne, vždyť tolik hodin tréninků jako Jarošovští nemá žádný Hradečák. Jen si spočítejte pětikrát týdně dvacetiminutové velké přestávky strávené na hřišti při hraní vybíjené! Svačina se jí těsně před zvoněním, neboť sportovní duch je silnější...A tak v tvrdé konkurenci škol z celého Jindřichohradecka obsadilo družstvo mladších Jarošovských krásné 2. místo, starší pak po velmi vyrovnaných zápasech skončili na 8. místě. Blahopřejeme!

Atletická všestrannost

Ríká se, že atletika je královna sportů. Svě o tom vědí i kluci a holky z naší školy, kteří se 14. června letošního roku vypravili do Jindřichova Hradce na okresní kolo Atletického trojboje. Ještě dlouho předtím však v hodinách tělocviku procházeli přísným výběrem a dál postoupili nakonec ti nejlepší z nejlepších. Stopky ani pásmo se nedaly ošálit, šlo o každou setinku a o každý centimetr. Běh, hod míčkem a skok do dálky (bez možnosti tréninku, v širokém dalekém okolí školy není žádné doskočiště) – to byly předepsané disciplíny trojboje. V konkurenci 12 školních družstev a stovky soutěžících se naši žáci ukázali býti opravdu všestranní. Že by na tom měly zásluhu přestávky strávené na hřišti nebo odpoledne s kamarády před domem? Ať tak či tak, máme diplom za 7. místo v družstvech a pěkná umístění jednotlivců. V kategorii dívek z 1. - 3. tříd obsadila krásné 7. místo Tereza Koubová a 16. byla Lucka Hronová. V téže kategorii chlapců skončil na hezkém 10. místě Kája Štangel a na 24. Martínek Plachý. V kategorii dívek ze 4. - 5. tříd si 6. místo vybojovala Martina Bednářová a 20. byla Vendula Vrbová, v kategorii chlapců získal 11. místo Marek Kamenický a 16. byl David Smrčka. Mimo soutěž startoval Honzík Vaš a byl velkým překvapením, neboť všechny disciplíny zvládl mezi nejlepšími.

Děkuji všem dětem i paním učitelkám za vzornou reprezentaci naší školy a věřím, že nám to bude i v příštím školním roce běhat, házet a skákat tak dobře jako letos.

Martina Plášilová
ředitelka školy

Den Země

V pondělí 23.dubna jsme se sešli, abychom uklidili obec. Z domova jsme si přinesli hrábě a košťata. Sbírali jsme odpadky a uklízeli v parčíku u staré školy. Potom jsme se vrátili do školy a opékali jsme si na zahradě buřty. V kroužku jsme si vyprávěli, co nejvíc ohrožuje naši planetu.

Bylo to hezké dopoledne, ale radši bych byla, kdyby lidé neházeli odpadky po okolí.

Aneta Nedbalová

Vzpomínali jsme společně...

190. výročí narození Františka Pravdy sice připadlo na 17. duben letošního roku, ale ten „pravý“ DEN PRAVDY proběhl v Jarošově nad Nežárkou až v pátek 11. května. Oslavy to nebyly ledajaké. Přivítali jsme totiž autobus plný hostů z Hrádku u Sušice, kde náš významný rodák a oslavenec strávil podstatnou část svého života a tam také napsal všechna svá literární díla. Tento zakladatel žánru venkovské povídky a ve své době velmi uznávaná osobnost mezi významnými literáty, jako např. K.V. Rais, Jaroslav Vrchlický či Alois Jirásek, se narodil 17. dubna 1817 v Nekrasíně, který už tenkrát farností spadal k Jarošovu.

Vraťme se ale do současnosti. Významné výročí jsme se rozhodli oslavit společně s Hrádeckými, s nimiž nás pojí přátelské svazky již od roku 2004, ve kterém jsme se poprvé pokusili vrátit Františka Pravdu do povědomí dnešních obyvatel našich obcí i širokého okolí. Letošní oslavy probíhaly především ve znamení dětského hemžení, smíchu a navazování nových kamarádství. Převážnou část „posádky“ autobusu totiž tvořili žáci hrádecké základní školy, kteří se svými učiteli přijali naše pozvání. Přijel s nimi i velký ctitel Pravdovy osobnosti, starosta Hrádku ing. Josef Kutil.

Své hosty jsme přivítali u Pohádkovnicku před knihovnou a na schodech u školy. Nechyběly přitom ani blatské kroje ani chléb a sůl na znamení, že naši hosté jsou opravdu vítáni. Následovalo předání „přes kořeny vezených“ dárečků a naše pozvání k prohlídce školy. Pak se odehrál zápas ve vybíjené smíšených družstev obou škol. Ve velmi silném větru si sice lépe vedly „Sýkorky“ vedené kapitánem Sýkorou, dlužno ale poznamenat, že i „Kameňáci“ kapitána Kamenického podali statečný výkon. Po dobrém obědě, který byl mnohdy „nad síly“ strážníků (naše paní kuchařky se tedy opravdy vytáhly!), přišla na řadu procházka po stopách jarošovských pověstí. Ani téměř dvouhodinové putování se zastaveními (mimo jiné na bývalé Jarošově tvrzi, v kostele sv. Prokopa, na soutoku našich říček, u tajemné „Kalvárie“ či na opraveném kamenném mostě), proložené testem rychlosti na ještě novotou vonícím fotbalovém hřišti, nevyčerpalo zásoby energie malých poutníků. Čekal je totiž ještě výlet do Nekrasína k rodnému statku Františka Pravdy. Průvodcem jim byl současný „hospodář“ na usedlosti pan Petr Frühauf. Po návratu a krátkém odreagování, odvíjejícím se ve víru „tance přátelství“, který přivezli a naše děti naučili tanečníci z Hrádku, přišlo vyvrcholení celého programu – křest nově přejmenované jarošovské knihovny, nyní symbolicky nesoucí jméno „Pravdova“, a také křest literárního sborníku, který na počest Pravdova výročí v letošním roce vlastním nákladem vydala obec Jarošov nad Nežárkou.

Slavnostní shromáždění naplánované u Pohádkovnicku před knihovnou jsme byli kvůli stále sílícímu větru nuceni přesunout přímo do knihovny. Ale ani omezený prostor nic neubral na bezprostřednosti a milém vystoupení dětí z obou škol. Následovala „křestní řeč“ paní Anny Brabcové, ve které tato znalkyně Pravdova života i díla (autorka publikace Z Nekrasína do Hrádku) položila důraz na opravdové hodnoty v lidském životě, tak blízké i Františku Pravdovi, a ocenila, že slib o udržování povědomí o jeho osobnosti daný před třemi lety je naplňován. Poté nechyběla ani pochvala nejpilnějším čtenářům. Literárnímu sborníku POCTA PRAVDŮVI byly věnovány výstavní panely, na nichž jsou uvedeny plné texty autorů, kteří do sborníku přispěli. Kromě Pravdovy povídky Svědomí, která tvoří jeho podstatnou část (a pro svůj morální náboj si to určitě zaslouží), je ve sborníku zařazena také povídka Bohumila Roda a první literární pokusy (vesměs velmi vydařené) sedmi žáků 5. třídy jarošovské základní školy. Přítomní autoři pak podepisovali sborníček všem, kteří si jej za pouhých 30 Kč na místě zakoupili. Návštěvníci si mohli prohlédnout i nově vzniklý pamětní koutek Františka Pravdy a na počítači běžící ohlédnutí za březnovou Černou hodinkou, uspořádanou v knihovně na počest jejího přejmenování i vzniku literárního sborníku. Nezanedbatelnou součástí „křtu“ byla i tabule s výborným občerstvením, které pro účastníky oslavy připravily členky na podzim při knihovně vzniklého Klubu čilých seniorů. Jejich kuchařské umění ocenili jak místní, tak i hosté z Hrádku, kteří se po zdoluhavém loučení v knihovně a následně i ve škole rozjeli k domovu až před osmnáctou hodinou.

Tak zdárně skončil den nabitý událostmi. Je třeba moc a moc poděkovat všem, kteří se jakýmkoli způsobem podíleli na jeho zdaru. Myslím, že veškeré toto snažení mělo veliký smysl. Kromě oživení památky významného rodáka byly navázány příjemné i užitečné kontakty obou obcí i škol a nová dětská kamarádství. Věřím, že na obou stranách se v hlavách účastníků rojí spousta nápadů na další společné akce, touha dále se poznávat a vzájemně se (nejen materiálně) obdarovávat.

Milena Kodýmová

Borecký hlásek

Koncem dubna jsme obdrželi od pana ředitele ze Základní školy Borek v Českých Budějovicích pozvání na pěveckou soutěž, kterou tato škola pořádá již poněkoličkáte. Po dlouhé úvaze díky omezeným možnostem přepravy (do automobilu se vejdou jen dvě dětské sedačky) jsme přislíbily účast a vybraly dvě favoritky – Klárku Štanglovou a Vendulku Vrbovou, obě z páté třídy.

Cesta do Budějovic rychle ubíhala - děvčata se v autě rozezpívala, doladily jsme případný doprovod (hra „na tělo“) a zanedlouho jsme byly na místě. Spolu s námi přicházeli soupeři a soupeřky s doprovodem pedagogickým i hudebním. Po prezentaci se všichni účastníci přesunuli do školní družiny, kde měla soutěž probíhat. Děvčata byla trochu zaskočena, když viděla, kolik dětí a nástrojů se sešlo, a začala propadat panice, že bez nástrojů nemohou uspět. Konec černým myšlenkám udělal pan ředitel, který všechny soutěžící přivítal, vyzdvihl „nás z Jarošova“ jako účastníky z největší dálky a dal slovo dvěma osmiletým moderátorům, kteří nás provázeli celou soutěží.

A pak se více jak dvě hodiny zpívalo, tančilo, muzicírovalo. Odborná porota z řad pedagogů, ředitelů okolních málotřídních škol a boreckého pana starosty měla plné ruce (a uši) práce. Klárce a Vendulce se vystoupení moc povedlo, porota byla nadšená jejich výkony, ale vyhlášení výsledků bylo až v samém závěru.

V mezichase, kdy se porota radila, se všichni společně naučili novou písničku, kterou potom porotě předvedli. Pan starosta byl výkonem tak překvapen, že se nechal přemluvit a zahrál dětem na akordeon písničky ze svého dětství. Sklidil velký potlesk....

A pak přišla chvíle nejočekávanější – vyhlášení výsledků. **Z 60 soutěžících z 10 málotřídních škol (většinou z okrajových částí Českých Budějovic) zvítězila v kategorii starších dětí naše Vendulka a o dva body těsně za ní Klárka!** Neuvěřitelné! Kromě diplomu pro Vendulku obdržela obě děvčata keramického ptáčka. A které písničky naše děvčata zpívala? Vendulka si vybrala Šaty dělaj člověka od Ježka, Voskovce a Wericha, Klárka dala přednost lidové Čtyři koně jdou.

Oběma dívkám gratuluji za vzornou reprezentaci školy a přeji čisté hlásky do dalších soutěží!

Svátek matek v Jarošově

Druhá květnová neděle patří několik posledních let všem maminkám. Ovšem pondělí 14. května patřilo pouze maminkám jarošovským. Děti si je pozvaly do knihovny, aby jim poděkovaly za to, že tady pro ně vždycky jsou.

Necelou hodinku se tedy v knihovně o maminkách pro maminky zpívalo, přednášelo, tančilo, četly se popisy a charakteristiky maminek, houpaly se panenky, holčičky a kluci v zástěrkách „jako“ prali a věšeli prádlo. V samém závěru předaly děti maminkám vlastnoručně vyrobené dárečky a některé maminky hledaly svůj namalovaný portrét mezi srdíčky na panelu. Zdálo se mi, že jsem v několika očích zahlédla slzy a ani já sama jsem se neubránila dojetí...

Martina Plášilová
ředitelka školy

Narozeniny zdešovských hasičů

2. června bylo ve Zdešově veselo. Tamní sbor dobrovolných hasičů slavil pětáosmdesátiny. Odpoledne proběhla hasičská soutěž, které se zúčastnilo 16 hasičských družstev. Na bedně vítězů stály vedle sebe zdešovské děti a ženy společně s hasiči z Bednárcé. Večer po mokřém zápolení to naplno rozjela country formace Mammoth Hunters, která v kombinaci s nápoji a chutnými pokrmy vytvořila nezopakovatelnou atmosféru červnového podvečera. Zdešovské děti letos svým protivníkům předvedly opravdu spanilou exhibici. Po absolutní výhře v okresní soutěži Plamen postoupily do krajského kola v Blatné. Tam obsadily skvělé třetí místo. Gratulujeme!

Bohumil Rod

Prázdninový provoz v Pravdově knihovně

Jako každý rok o letních prázdninách Pravdova knihovna poněkud omezuje svůj provoz. Přesto ji můžete navštívit **tříkrát týdně, a to v pondělí, úterý a ve čtvrtek, vždy od 17 do 19 hodin.** Kromě půjčování a surfování po internetu **si můžete během července vybrat z velkého množství vyřazených knih. Cena je pouhých 5 Kč za kus.** K máni je i publikace Pocta Pravdovi za 30 Kč a pohlednice Jarošovské krojové družiny za 6 Kč.

Aprílová škola

O tom, že vás aprílové žertíky mohou potkat i ve škole, by mohli vyprávět žáci jarošovské základní školy. Vše začalo velkým tajemstvím pár dní před samotným aprílem. Kromě žáků páté třídy a paní učitelek vůbec nikdo netušil, co se chystá. Jaké však bylo v pondělí 2. dubna překvapení, když v ranní družině namísto paní vychovatelky Aleny vítala děti teprve desetiletá vychovatelka Klárka! Velmi profesionálně zabavila všechny přichodící děti, které nevycházely z údivu a zapomněly snad i zlobit. Veškerou svoji pozornost totiž soustředily na novou paní vychovatelku a na čtyři nové žákyně v sukýnkách, s nádhernými mašlemi a aktovkami z minulého století. Věkem a vzrůstem ty čtyři nepatřily k nejmladším, ale chováním se vyrovnaly některým družinovým dětem. Ječely, pískaly, hádaly se...Paní vychovatelka byla ráda, že se přiblížil začátek vyučování a mohla všechny děti odvést do tříd.

Tady na děti čekalo další překvapení – konec feminizace! Za katedrou se objevilo několik pánů učitelů, chodbou se ploužil pan uklízeč v puntíkované zástěře a stárnoucí paní ředitelku nahradil mladoučký ředitel. Zvláště on se zhostil své funkce velmi zodpovědně – zkontroloval přípravy všech vyučujících, vyřizoval administrativní záležitosti, stihl hospitace ve dvou třídách a neopomněl řešit provozní problémy v mateřské školce a ve školní jídelně.

Po hodině výuky matematiky vystřídaly pány učitele velmi pohledné a mladé slečny učitelky, které trpělivě vysvětlovaly některá úskalí českého jazyka a psaní. V elegantním oblečení proplouly třídami a děti z nich nespustily oči. Na konci hodiny nezapomněly zadat domácí úkoly. Klid v hodinách narušovaly jen již výše zmínované čtyři nové žákyně, které nedokázaly udržet pozornost a přidělavaly vyučujícím největší starosti – nezvládaly dělení, zapomněly vyjmenovaná slova po s a o přestávce se honily po chodbě....Škola byla chvílemi prostě vzhůru nohama, ale to přece k aprílu patří.

Poděkování si zaslouží paní učitelky i všichni páťáci, kteří se na tuto akci perfektně připravili a dokázali do poslední chvíle udržet tajemství, čímž udělali radost nic netušícím mladším spolužákům. A jistě nebylo na škodu vidět třídu a učitelské povolání z druhé strany...

Jak závěrem řekl pilný pan uklízeč: „Je lepší se učit, než uklízet“.

Martina Plášilová
ředitelka ZŠ

Aprílová škola ještě jednou

Aprílová škola byla dóóóst hustá. Já jsem byl ředitel a paní učitelky byly neposlušné žáčky. Radek byl paní uklízečka Frančová. Lenka, Marek, Bára a Martina byli učitelé českého jazyka. Petr, David a Vendula učili matematiku a Šimon angličtinu. Já jsem byl v ředitelně – vyřizoval jsem telefony, pil jsem kapučíno a jedl řízek a rohlík. Radek po mně uklízel drobky. Kromě toho jsem se musel jít kouknout, jak učí páni učitelé a paní učitelky a zapisoval jsem si chování všech žáků a žákyň. O přestávce jsem měl dozor a musel jsem dávat pozor, aby někdo nelítal po chodbě. Paní učitelky převlečené za žákyň hrály na chodbě na babu. Pak byla druhá hodina. Na chodbě byl klid a pořádek. Učitelé češtiny opravovali v kabinetě školní sešity. Pan uklízeč si připravoval mléka pro děti na velkou přestávku. Pak šel vytírat a utírat prach a v družině stoly, protože si holky vždycky kreslí, ujede jim ruka a čmárnou na stůl. Radek byl prostě skvělá uklízečka a já báječný ředitel. Docela bych si to zase někdy zopakoval...

Dennis Pecha
aprílový ředitel ZŠ

